

henfigtsmæssigt at ombytte med en mere henfigtsmæssig Byrde, nemlig en Indkomstskat. Men naar dette er Tilfældet — og det have jo flere af de ærede Medlemmer, som netop have udtalt de største Betænkkeligheder ved det Lovforslag, der her foreligger, i høi Grad anerkjendt — saa synes jeg, at vi maae tage bedre imod det Forsøg, der her foreligger til en saadan Reform i vort Skattevæsen, end det forekommer mig, at flere af de ærede Medlemmer, der have havt Ordet idag, have viist sig tilbøielige til. Jeg skal for mit Bedkommende sige, at jeg tvivler paa, at man igjennem en saadan permanent Indkomstskat vil naae saa store Resultater, som flere ærede Medlemmer ved forskjellige Leiligheder have udtalt sig om; jeg troer ikke let, at man gjennem denne Foranstaltning vil komme til at faae en Ressource af den Betydning, at man derigjennem vilde være istand til at iværksætte betydelige Reforme i vort Skattevæsen; men paa den anden Side maa jeg indrømme, at en saadan Indtægt som den, der her er tilfigtet, vil, naar man holder den paa et nogenlunde moderat Standpunkt, kunne blive af væsentlig Betydning for vore finansielle Forhold, og jeg troer, at der er ikke saa ganske ringe Trang dertil for vore Finantser. Jeg maa derfor erklære mig villig til at gaae ind paa det Grundlag, her er givet, og prøve det nøie og efter bedste Gode for at bidrage Mit til at faae en Lov ud deraf, der er saa heldigt ordnet, som det er os muligt med vore Kræfter at gjøre det. Nu maa jeg sige, at her foreligger Noget, som jeg ved flere Leiligheder har udtalt mig for, nemlig en Indkomstskat efter Procentsystemet. Jeg maa tillade mig at bringe i Erindring, at under alle de Kampe, vi have havt om Systemet for en Indkomstskat, og som de Herrer ville erindre, at jeg har taget en ikke uvirksom Deel i, har jeg bestandig erklæret, at jeg maatte være enig med dem, der paastode, at den retfærdigste og rigtigste Form for en saadan Skat var en Procentsskat, men at jeg under de givne Forhold ikke har kunnet see Muligheden af at faae den ordnet saaledes, at man kunde være tilfreds med den. Naar der altsaa forelægges os et Forslag til en Procentsskat, maa jeg alle-

rede paa Grund af dette Standpunkt være saameget villigere til at gaae ind paa en Drøftelse deraf, som jeg endnu vedkjender mig den samme Anskuelse, at naar vi kunne faae Procentsskatten ordnet paa en tilfredsstillende Maade, vil den være den heldigste. Det bliver altsaa Spørgsmaalet, om det Lovforslag, her foreligger os, i det Hele er ordnet saaledes, at vi derved ville faae en nogenlunde retfærdig og billig Skat. Jeg siger: nogenlunde; thi jeg maa tilstaae, at jeg ved alle Skatter og fremfor alle ved Indkomstskatten ikke anseer det for muligt at faae Noget frem, som i den Grad skulde være retfærdigt, at Enhver fik nøiagtigt, hvad han burde have. Det er en Skat, som til alle Tider, hvorledes man end bærer sig ad, maa indenfor visse Grændser berøe paa et vist Skjøn; men hvor dette er Tilfældet, er det ikke muligt at bringe nogen fuldstændig Retfærdighed tilstede. Der er altid kun Tale om Tilnærmelser; men disse Tilnærmelser skulle vi see at gjøre saa nære som muligt. — Betragte vi nu det Forslag, som ligger for os, vil strax den Paragraph springe i Øinene, som flere ærede Medlemmer have berørt, nemlig § 13. Naar man har sagt, at der herigjennem indføres istedetfor en Indkomstskat en Formuesskat, da er dette jo, som Enhver let vil indsee, ikke ganske rigtigt; thi det er jo ikke Siere, der svarer Skat af sin Eiendom, men naar en Mand har forpagtet en Gaard, svarer han Skat efter det samme System. Det er altsaa ikke en Formuesbeskatning, men det er en Maade, hvorpaa man har forsøgt at tilveiebringe et gjennemsnitligt Skjøn om, hvad Indtægten kunde være af en Eiendom, og dette gjennemsnitlige Skjøn har man da søgt at gjøre til en vis Grad uafhængigt af Selvangivelse. Jeg er forresten aldeles enig med det ærede Medlem, som sidst talte, i, at Selvangivelse i et Forhold som det, her er Tale om for mindre Eiendomsbefiddere paa Landet og tildeels ogsaa i Kjøbstæderne, er saagodt som umuligt, og derfor maa der siges at være noget meget Tiltalende i, at man søger at udfinde Midler, hvorved man for saadanne Landeieendomsbefidderes Skyld kan undgaae at fordre Selvangivelse eller nøde dem til at gjøre Selvangivelse. Men jeg kan dog ikke ved denne